

ALAPTANÍTÁSOK

Megvallásaink 6. - Gyógyító Igék

A mai alkalommal a Bibliából fogunk Igéket felolvasni.

Az első Ige:

Példabeszédek 4:20-22

„Fiam, az én szavaimra figyelmezz, az én beszédeimre hajtsad füledet. Ne távozzanak el a te szemeidtől, tartsd meg ezeket a te szívedben. Mert életük ezek azoknak, akik megnyerik, és egész testüknek egészség.”

Máté 6:9-10

„Ti azért így imádkozzatok: **Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben, szenteltessék meg a te neved; Jöjjön el a te országod; legyen meg a te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is.**”

A gyógyulás Isten akarata.

A mennyországban nincs betegség, ezért a gyógyulás Isten akarata kell, hogy legyen, hogy ne legyenek betegségek a földön.

3János 2

„Szerettem, mindenek felett azért imádkozom, hogy gyarapodhassál és jó egészségben légy, mint ahogy a lelked is gyarapodik.”

1János 5:14-15

„És ez az a bizodalom, amellyel Őhöz vagyunk, hogy ha kérünk valamit az Ő akarata szerint, meghallgat minket: És ha tudjuk, hogy meghallgat minket, akármit kérünk, tudjuk, hogy megvan nekünk, amit kértünk tőle.”

Zsidó 12:12-13

„Annakokáért a lecsüggesztett kezeket és az ellankadt térdeket egyenesítétek föl, és lábaitokkal egyenesen járjatok, hogy a sánta el ne hajoljon, sőt inkább meggyógyuljon.”

Filippi 2:13

„Mert Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a cselekvést jókedvéből.”

Róma 8:32

„Aki az Ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem Őt mindnyájunkért odaadta, mi módon ne ajándékozna Vele együtt mindent minékünk?”

Róma 8:31

„Mit mondunk azért ezekre? Ha az Isten velünk, kicsoda ellenünk?”

Malakiás 4:2

„És feltámad néktek, akik félitek az én nevemet, a megigazulás napja, és gyógyulás lesz szárnyai alatt, és kimentek és ugrándoztok, mint a hízlalt tulkok.”

Ézsaiás 41:10

„Ne félj, mert én veled vagyok; ne csüggedj, mert én vagyok Istened; megerősítelek, sőt megsegítlek, és igazságom jobbajával támogatlak.”

5Mózes 7:15

„És távol tart az Úr te tőled minden betegséget, és Egyiptomnak minden gonosz nyavalyáját, amelyeket ismersz; nem veti azokat reád, hanem mindazokra, akik gyűlölnek téged.”

2Mózes 15:26

„És monda: Ha a te Uradnak Istenednek szavára hűségesen hallgatsz és azt cselekszed, ami kedves az Ő szemei előtt és figyelmezel az Ő parancsolataira és megtartod minden rendelkezését: egyet sem bocsátok reád ama betegségek közül, amelyeket Egyiptomra bocsátottam, mert én vagyok az Úr, a te gyógyítód.”

Jeremiás 30:17

„Mert egészségessé teszek téged, és begyógyítom a te sebeidet, azt mondja az Úr. Mert számkivetettnek hívtak téged, Sion; nincs, aki tudakozódják felőle.”

Jeremiás 33:6

„Ímé, én hozok néki kötést és orvosságot, és meggyógyítom őket, és megmutatom nekik a békesség és igazság bőségét.”

5Mózes 30:19-20

„Bizonyosságul hívom ellenetek ma a mennyet és a földet, hogy az életet és a halált adtam előtökbe, az áldást és az átkot: válaszd azért az életet, hogy élhess mind te, mind a te magod; Hogy szeressed az Urat, a te Istenedet, és hogy hallgass az Ő szavára, és ragaszkodjál hozzá; mert Ő a te életed és a te életednek hosszúsága; hogy lakozzál azon a földön, amely felől megesküdt az Úr a te atyáidnak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, hogy nekik adja azt.”

3Mózes 26:3,9

„Ha az én rendelkezéseim szerint jártok, és az én parancsolataimat megtartjátok, és azokat megcselekszitek...És hozzátok fordulok, és megszorítlak titeket, és megsokasítlak titeket és szövetségemet megerősítem veletek.”

Ézsaiás 58:8

„Akkor felhasad, mint hajnal a te világosságod, és meggyógyulásod gyorsan kivirágzik; megigazulásod előtted jár; az Úr dicsősége követ.”

Ézsaiás 57:18-19

„Útjait láttam, és meggyógyítom őt; vezetem őt, és vigasztalást nyújtok néki és gyászolóinak, megteremtem ajkaikon a hálának gyümölcsét. Békesség, békesség a messze és közel valóknak, így szól az Úr; én meggyógyítom őt!”

1Mózes 20:17

„Könyörge azért Ábrahám az Istennek, és meggyógyítá Isten Abiméleket, és az ő feleségét, és az ő szolgálóit, és szülének.”

2Krónikák 30:20

„És meghallgatá az Úr Ezékiást, és meggyógyítá a népet.”

2Királyok 20:5

„Menj vissza és mondd meg Ezékiásnak, az én népem fejedelmének: Azt mondja az Úr, Dávidnak, a te atyádnak Istene: Meghallgattam a te imádságodat, láttam a te könnyhullatásodat, ímé én meggyógyítlak téged, harmadnapra felmégy az Úr házába;”

4Mózes 23:19

„Nem ember az Isten, hogy hazudjék, és nem embernek fia, hogy megváltozzék. Mond-e Ő valamit, hogy meg ne tenné? Ígér-e valamit, hogy azt ne teljesítené?”

2Krónikák 6:14

„És monda: Oh Uram, Izraelnek Istene, nincsen hozzád hasonló Isten sem mennyben, sem földön, aki megtartod a te fogadásodat, és irgalmasságodat a te szolgálidhoz, akik teelődte teljes szívvel járnak.”

2Krónikák 16:9

„Mert az Úr szemei forognak az egész földön, hogy hatalmát megmutassa azokhoz, akik Őhöz téjes szívvel ragaszkodnak.”

Zsoltár 145:8-9

„Irgalmas és könyörületes az Úr, késedelmes a haragra, és nagykegyelmű. Jó az Úr mindenki iránt, és könyörületes minden teremtményéhez.”

Zsoltár 105:37

„És kihozá őket ezüsttel és arannyal, és nemzetségeikben nem volt egy beteg sem.”

Zsoltár 103:3

„Aki megbocsátja minden bűnödöt, meggyógyítja minden betegségedet.”

Zsoltár 147:3

„Meggyógyítja a megtört szívűeket, és bekötözi sebeiket.”

Zsoltár 23:1

„Az Úr az én pásztorom, nem szűkölködöm.”

Zsoltár 30:2

„Uram, Istenem, hozzád kiáltottam, és Te meggyógyítottál engem.”

Zsoltár 34:19

„Sok baja van az igaznak, de valamennyiből kimentti az Úr.”

Zsoltár 41:3

„Az Úr megerősíti őt az ő betegágyán, bármilyen az ágya, minden betegségéből meggyógyítod őt.”

Zsoltár 42:11

„Miért csüggedsz el lelkem, és miért háborogsz bennem? Bízzál Istenben, mert még dicsérni fogom Őt, aki az én orcám szabadítója, és én Istenem.”

Máté 7:11

„Ha azért ti gonosz létekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok jókat azoknak, akik kérnek tőle?!”

Ézsaiás 53:4-5

„és mi azt hittük, hogy ostoroztatik, verettetik és kínoztatik Istentől! És Ő megsebesítettett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése rajta van, és az Ő sebeivel gyógyulánk meg.”

Máté 8:17

„Hogy beteljesedjék, amit Ézsaiás próféta mondott, így szólván: Pedig betegségeinket Ő viselte, és fájdalmainkat hordozá.”

1Péter 2:24

„Aki a mi bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy a bűnöknek meghalván az igazságnak éljünk. Akinek sebeivel gyógyultatok meg.”

Galata 3:13-14, 29

„Krisztus váltott meg minket a törvény átkától, átokká tétetvén értünk; mert meg van írva: Átkozott minden, aki fán függ. Hogy az Ábrahám áldása Krisztus Jézusban legyen a pogányokon, hogy a Szellem ígéretét elnyerjük hit által. ... Ha pedig Krisztuséi vagytok, tehát az Ábrahám magva vagytok, és ígéret szerint örökösök.”

Kolossé 1:12-14

„Hálákat adván az Atyának, aki alkalmasakká tett minket a szentek örökségében való részvételre a világosságban, aki megszabadított minket a sötétség hatalmából, és általvitt az Ő szerelmes Fiának országba, Akiben van a mi váltságunk az Ő vére által, bűneinknek eltörlése.”

Kolossé 2:10, 15

„És ti Őbenne vagytok beteljesedve, aki feje minden fejedelemségnek és hatalmasságnak.... Lefegyverezvén a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, azokat nyilvánosan megszégyenítette é mutogatta, győzelmet aratván felettük a keresztfá által.”

Zsidó 9:12

„És nem bakok és tulkok vére által, hanem az Ő tulajdon vére által ment be egyszer és mindenkorra a szentélybe, örök váltságot szerezve.”

Efezus 5:30

„Mer az Ő testének tagjai vagyunk, az Ő testéből, és az Ő csontjaiból valók.”

1Thesszalonika 5:23

„Maga pedig a békesség Istene szenteljen meg titeket mindenestől, és a ti egész valótok: szellemetek, lelkeket és testetek feddhetetlenül őriztessék meg a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére.”

Hóseas 13:14

„Megváltom őket a Seol hatalmából! Megmentem őket a haláltól! Hol van a te veszedelmed, oh halál?! Hol van a te romlásod oh Seol?! Megbánás elrejtetett énelőlem.”

2Mózes 20:12

„Tiszteld atyádat és anyádat, hogy hosszú ideig élj azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ad tenéked.”

5Mózes 5:33

„Mindig azon az úton járjatok, amelyet az Úr, a ti Istenetek parancsolt néktek, hogy éljeteek és jól legyen dolgotok, és hosszú ideig élhessetek a földön, amelyet bírni fogtok.”

5Mózes 11:21

„Hogy megsokasodjanak a ti napjaitok és fiaitoknak napjai azon a földön, amely felől megesküdt az Úr a ti atyáitoknak, hogy nékik adja mindaddig, amíg az ég a föld felett léssen.”

1Krónikák 29:28

„És meghala jó vétségben, életével, gazdagságával és minden dicsőségével megelégedve, és uralkodék az ő fia, Salamon helyette.”

Jób 5:26

„Érett korban térsz a koporsóba, amint a maga idejében takaríttatik be a learatott gabona.”

Zsoltár 90:10

„A mi esztendeinknek napjai hetven esztendő, vagy ha feljebb, nyolcvan esztendő, és nagyobb részük nyomorúság és fáradság, amely gyorsan tovatűnik, mintha repülnék.”

Zsoltár 91:10-16

„Nem illet téged a veszedelem, és csapás nem közelget a sátorodhoz, mert az Ő angyalainak parancsolt felőled, hogy őrizzenek téged minden utadban. Kézen hordoznak téged, hogy meg ne üssed lábadat a kőbe. Oroszlánon és áspiskígyón jársz, megtaposod az oroszlánkölyköt és a sárkányt. Mivelhogy ragaszkodik hozzám, megszabadítom őt, felmagasztalom őt, mert ismeri az én nevemet! Segítségül hív engem, ezért meghallgatom őt; vele vagyok háborúságában, megmentem és megdicsőítem őt. Hosszú élettel elégítem meg őt, és megmutatom néki az én üdvösségemet.”

Példabeszédek 3:1-2

„Fiam! Az én tanításomról el ne feledkezzél, és az én parancsolataimat megőrizze a te szíved, mert napoknak hosszú voltát, és sok esztendő életet és bőséges gazdagságot hoznak néked.”

Példabeszédek 9:11

„Mert énáltalam sokasulnak meg a te napjaid, és gyarapodnak életed évei.”

Prédikátor 7:17

„Ne légy felettébb gonosz, és ne légy balgata; miért hálnál meg idő előtt?”

Ézsaiás 40:31

„De akik az Úrra várnak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a saskeselyűk, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el!”

Ézsaiás 65:22

„Nem úgy építenek, hogy más lakjék benne; nem úgy plántálnak, hogy más egye a gyümölcsöt, mert mint a fáké, oly hosszú lesz népem élete, és kezeik munkáját élvezni fogják választottaim.”

Efezus 6:1-3

„Ti, gyermekek, szót fogadjatok a ti szüleiteknek az Úrban, mert ez az igaz: Tiszteld a te atyádat és a te anyádat, ez az első parancsolat ígérettel. Hogy jól legyen néked dolgod, és hosszú életű légy e földön.”

Máté 4:23-24

„És bejárá Jézus az egész Galileát, tanítva azok zsinagógáiban, és hirdetve az Isten országának Evangéliumát, és gyógyítva a nép között minden betegséget és minden erőtlenséget. És elterjede az Ő híre egész Szíriában: és hozzávitték mindazokat, akik rosszul voltak, a különféle betegségekben és kínokban sínylődőket, ördögösöket, holdkórosokat és gutaütötteket; és meggyógyítja vala őket.”

Máté 8:2-3

„És ímé, eljövén egy bélpoklos, leborula előtte, mondván: Uram, ha akarsz meggyógyítani engem. És kinyújtván kezét, megillette őt Jézus, mondván: Akarom, tisztulj meg. És azonnal eltisztult annak poklossága.”

Máté 8:5-10,13

„Mikor pedig beméne Jézus Kapernaumba, egy százados méne hozzá, kérvén őt, és ezt mondván: Uram, az én szolgám otthon gutaütötten fekszik, és nagy kínokat szenved. És monda néki Jézus: Elmegyek, és meggyógyítom őt. És felelvén a százados, monda: Uram, nem vagyok méltó, hogy az én hajlékomba jöjj; hanem csak szólj egy szót, és meggyógyul az én szolgám. Mert én is hatalmasság alá vetett ember vagyok, és vannak alattam vitézek; és mondom egyiknek: Eredj el, és elmegy; és a másíknak: jöszte, és eljön; És az én szolgámnak: Tedd ezt, és megteszi. Jézus pedig, amikor ezt hallá, elcsodálkozék, és monda az Őt követőknek: Bizony mondom néktek, még az Izraelben sem találtam ilyen nagy hitet. ... És monda Jézus a századosnak: Eredj el, és legyen néked a te hited szerint. És meggyógyult annak szolgája abban az órában.”

Máté 8:14-17

„És bemenvén Jézus a Péter házába, látá, hogy annak anyósa fekszik, és lázas. És illette annak kezét, és elhagyta őt a láz; és fölkele és szolgálta nékik.

Az est beálltával pedig sok ördögöst vittek hozzá, és egy szóval kiüzé a tisztátalan szellemeket, és meggyógyít vala minden betegséget; hogy beteljesedjék, amit Ézsaiás próféta mondott, így szólván: Pedig betegségeinket Ő viselte, és fájdalmainkat hordozá.”

Máté 9:20-22

„És ímé egy asszony, aki tizenkét év óta vérfolyásban szenved vala, hozzájárulván hátulról, illette az Ő ruhájának szegélyét. Mert ezt mondja vala magában: Ha csak ruháját illetem is, meggyógyulok. Jézus pedig megfordulván és reá tekintvén monda: Bízál leányom, a te hited megtartott téged. És meggyógyult az asszony abban az órában.”

Máté 9:27-36

„És mikor Jézus tovább ment onnét, két vak követé Őt, kiáltozva és ezt mondván: Könyörülj rajtunk, Dávidnak fia! Mikor pedig beméne a házba, odamenének hozzá a vakok, és monda nékik Jézus: Hiszitek-é, hogy én azt megcselekedhetem? Mondának néki: Igen, Uram. Akkor illette az ő szemeiket, mondván: Legyen néktek a ti hitetek szerint. És megnyilatkozána azoknak szemei; és rájuk parancsola Jézus, mondván: Meglássátok, senki meg ne tudja! Azok pedig kimenvén, elterjeszték az Ő híret abban az egész tartományban. Mikor pedig azok elmentek, ímé egy ördögös néma embert hozának néki. És az ördögöt kiüzvén, megszólalt a néma; és a sokaság csodálkozék vala, mondván: Soha nem láttak ilyet Izraelben!

A farizeusok pedig ezt mondják vala: Az ördögök fejedelme által úzi ki az ördögöket. És körüljárta Jézus a városokat mind és a falvakat, tanítván azoknak zsinagógáiban, és hirdetvén az Isten országának Evangéliumát, és gyógyítván mindenféle betegséget és mindenféle erőtlenséget a nép között. Mikor pedig látta a sokaságot, könyörületességre indula rajtok, mert el voltak gyötörve és szétszórva, mint a pásztor nélkül való juhok.”

Máté 11:28-30

„Jöjjetek én hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterheltettetek, és én megnyugosztalak titeket. Vegyétek föl magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek. Mert az én igám gyönyörűsége, és az én terhem könnyű.”

Máté 12:15

„Jézus pedig észrevévén ezt, eltávozék onnan. És követé Őt nagy sokaság, és Ő meggyógyítja vala mindnyájukat;”

Máté 14:13-14

„És mikor ezt meghallotta Jézus, elméne onnét hajón egy pusztá helyre egyedül. A sokaság pedig ezt hallva, gyalog követé Őt a városokból. És kimenvén Jézus, látta nagy sokaságot, és megszaná őket, és azoknak betegeit meggyógyítá.”

Máté 14:34-36

„És általkelvén, eljutának Genezáret földére. És mikor megismerték Őt annak a helynek lakosai, szétküldének abba az egész környékbe, és minden beteget hozzá hozának; És kéri vala Őt, hogy csak az Ő ruhájának peremét illethessék. És akik illették, mindnyájan meggyógyulának.”

Máté 15:29-31

„És onnét távozva, méne Jézus a Galilea tengere mellé; és felmenvén a hegyre, ott leüle. És nagy sokaság megy vala hozzá, vivén magukkal sántákat, vakokat, némákat, csonkákat és sok egyebeket, és odahelyezék őket a Jézus lábai elé; és meggyógyítá őket, úgyhogy a sokaság álmélkodik vala, látván, hogy a némák beszélnek, a csonkák megépülnek, a sánták járnak, a vakok látnak: és dicsőíték Izrael Istenét.”

Márk 5:1-43

„És menének a tenger túlsó partjára, a Gadareusok földére. És amint a hajóból kiméne, azonnal elébe méne egy ember a sírboltokból, akiben tisztátalan lélek volt, akinek lakása a sírboltokban volt; és már láncokkal sem bírta őt senki sem lekötöni.

Mert sokszor megkötözték őt béklyókkal és láncokkal, de ő a láncokat szétszaggatta, és a béklyókat összetörte, és senki sem tudta őt megfékezni. És éjjel és nappal mindig a hegyeken és a sírboltokban volt, kiáltozva és magát kövekkel vagdosva.

Mikor pedig Jézust távolról meglátta, odafutamodék, és elébe borula, és fennhangon kiáltva monda: Mi közöm nékem te veled, Jézus, a magasságos Istennek Fia? Az Istenre kényszerítelek, ne kínozz engem.

Mert ezt mondja vala néki: Eredj ki, tisztátalan szellem, ez emberből. És kérdezé tőle: Mi a neved? És felele, mondván: Légió a nevem, mert sokan vagyunk. És igen kéré őt, hogy ne küldje el őket arról a vidékről. Vala pedig ott a hegnél egy nagy disznónyáj, a mely legel vala. És az ördögök kéri vala őt mindnyájan, mondván: Küldj minket a disznókba, hogy azokba menjünk be. És Jézus azonnal megengedé nékik.

A tisztátalan lelkek pedig kijövének, bemenének a disznókba; és a nyáj a meredekről a tengerbe rohana. Valának pedig mintegy kétezeren; és belefúlának a tengerbe.

Akik pedig őrzik vala a disznókat, elfutának, és hírt vivének a városba és a falvakba. És kimenének, hogy lássák, mi az, ami történt. És menének Jézushoz, és láták, hogy az ördögös ott ül, fel van öltözködve és eszénél van, az, akiben a légió volt; és megfélemlének. Akik pedig látták, elbeszélék nékik, hogy mi történt az ördögössel, és a disznókkal. És kezdék kérni Őt, hogy távozzék el az ő határukból.

Mikor pedig a hajóba szállott, a volt ördögös kéré Őt, hogy vele lehessen. De Jézus nem engedé meg néki, hanem monda néki: Eredj haza a tiédhez, és jelentsd meg nékik, mely nagy dolgot cselekedett veled az Úr, és mint könyörült rajtad. El is méne, és kezdé hirdetni a Tízvárosban, mely nagy dolgot cselekedett vele Jézus; és mindnyájan elcsodálkoznak.

És mikor ismét általment Jézus a hajón a túlsó partra, nagy sokaság gyüle Őhöz; és vala a tenger mellett. És ímé, eljőve a zsinagógafők egyike, névszerint Jairus, és meglátván Őt, lábaihoz esék, és igen kéré Őt, mondván: Az én leánykám halálán van; jer, ved reá kezedet, hogy meggyógyuljon és éljen. El is méne vele, és követé Őt nagy sokaság, és összeszorítják vala Őt.

És egy asszony, aki tizenkét év óta vérfolyásos volt, és sok orvostól sokat szenvedett, és minden vagyonát magára költötte, és semmit sem javult, sőt inkább még rosszabbul lett, mikor Jézus felől hallott, a sokaságban hátulról kerülve, illetve annak ruháját. Mert ezt mondja vala: Ha csak ruháit illethetem is, meggyógyulok. És vérenek forrása azonnal kiszáradá és megérzé testében, hogy kigyógyult bajából.

Jézus pedig azonnal észrevevén magán, hogy isteni erő áradott ki belőle, megfordult a sokaságban, és monda: Kicsoda illeté az én ruháimat? És mondanak néki az Ő tanítványai: Látod, hogy a sokaság szorít össze téged, és azt kérdezed: Kicsoda illetett engem?

És körülnéze, hogy lássa azt, aki ezt cselekedte. Az asszony pedig tudva, hogy mi történt vele, félve és remegve megy vala oda és elébe borula, és elmonda néki mindent igazán. Ő pedig monda néki: Leányom, a te hited megtartott téged. Eredj el békével, és gyógyulj meg a te bajodból.

Mikor még beszél vala, odajövének a zsinagóga fejtől, mondván: Leányod meghalt; mit fárasztod tovább a Mestert? Jézus pedig, amint hallá a beszédet, amit mondanak vala, azonnal monda a zsinagóga fejének: Ne félj, csak higgy. És senkinek sem engedé, hogy vele menjen, csak Péternek és Jakabnak és Jánosnak, a Jakab testvérenek.

És méne a zsinagóga fejének házához, és látá a zürzavart, a sok siránkozót és jajgatót. És bemenvén, monda nékik: Mit zavarogtok és sírtok? A gyermek nem halt meg, hanem alszik. És nevetik vala Őt. Ő pedig kiküldvén valamennyit, maga mellé vevé a gyermeknek atyját és anyját és a vele levőket, és beméne oda, ahol a gyermek fekszik vala.

És megfogván a gyermeknek kezét, monda néki: Talita, kúmi; ami megmagyarázva azt teszi: Leányka, néked mondom, kelj föl.

És a leányka azonnal fölkele és jár vala. Mert tizenkét esztendő volt. És nagy csodálkozással csodálkoznak. Ő pedig erősen megparancsolá nékik, hogy ezt senki meg ne tudja. És monda, hogy adjanak annak enni.”

Márk 6:53-56

„És átkelve, eljutának a Genezáret földjére, és kikötének. De mihelyt kiszálltak a hajóból, azonnal megismerék Őt, és azt az egész környéket befutván, kezdék a betegeket a nyoszolyákon ide-oda hordozni, amerre hallják vala, hogy Ő ott van. És ahová bemegy vala a falvakba vagy városokba vagy majorokba, a betegeket letevék a piacokon, és kérik vala Őt, hogy legalább a ruhája szegélyét illethessék. És valahányan csak illeték, meggyógyulának.”

Márk 7:25-37

„Mert hallván felőle egy asszony, akinek leányában tisztátalan szellem volt, eljőve és lábaihoz borula. Ez az asszony pedig pogány vala sziro-föníciai származású. És kéré Őt, hogy űzze ki az ő leányából az ördögöt. Jézus pedig monda néki: Engedd, hogy először a fiak elégíttessenek meg. Mert nem jó a fiak kenyerét elvenni, és az ebeknek vetni. Az pedig felele és monda néki: Úgy van Uram; de hiszen az ebek is esznek az asztal alatt a gyermekek morzsalékaiból. Erre monda néki: E beszédért, eredj el; az ördög kiment a te leányodból. És haza menvén, úgy találá, hogy az ördög kiment, a leány pedig az ágyon fekvék. Aztán ismét kimenvén Tírusz és Szidon határaiból, a galileai tengerhez méne, a Tízváros határain át. És hozának néki egy nehezen szóló süketet, és kérik vala Őt, hogy vesse reá kezét. Ő pedig, mikor kivitte vala azt a sokaság közül, az ujjait annak fülébe bocsátá, és köpvén illeté annak nyelvét, és föltekintvén az égre, fohászkodék, és monda néki: Effata, azaz: nyilatkozzál meg. És azonnal megnyilatkoznak annak fülei: és nyelvének kötele megoldódék, és helyesen beszél vala. És megparancsolá nekik, hogy senkinek se mondják el; de mennél inkább tiltja vala, annál inkább híresztelék. És szerfelett álmélkodnak vala, ezt mondván: Mindent jól cselekedett; a süketeket is hallókká teszi, a némákat is beszélőkké.”

Márk 9:17-29

„És felevén egy a sokaságból, monda: Mester, ide hoztam hozzád az én fiamat, akiben néma szellem van. És ahol csak előfogja, szaggatja őt; ő pedig tajtékot túr, a fogát csikorgatja, és kiszikkad. Mondám hát tanítványaidnak, hogy űzzék ki azt, de nem tudták. Ő pedig felevén néki, monda: Óh hitetlen nemzetség, meddig leszek még veletek? Meddig szenvedlek még titeket? Hozzátok őt hozzám. És hozzá vivék azt; és mihelyt Ő meglátta azt, a szellem azonnal szaggatá azt; és leesvén a földre, tajtékot túrván fetreng vala. És megkérdezé az atyját: Mennyi ideje, hogy ez esett rajta? Az pedig monda: Gyermeksége óta. És gyakorta veté őt tűzbe is, vízbe is, hogy elveszítse őt; de ha valamit tehetsz, légy segítségül nekünk, könyörülvén rajtunk. Jézus pedig monda néki: Ha hiheted azt, minden lehetséges a hívőnek. A gyermek atyja pedig azonnal kiáltván, könnyhullatással monda: Hiszek Uram! Légy segítségül az én hitetlenségemnek. Jézus pedig mikor látta vala, hogy a sokaság még inkább összetódul, megdorgálá a tisztátalan szellemet, mondván néki: Te néma és süket szellem, én parancsolom néked, menj ki belőle, és többé belé ne menj! És kiáltás és erős szaggatás között kiméne; az pedig olyan lett, mint egy halott, annyira, hogy sokan azt mondják vala, hogy meghalt. Jézus pedig megfogván kezét, fölemelé; és az fölkele. Mikor pedig bement vala a házba, tanítványai megkérdezek Őt külön: Mi miért nem űzhettük ki azt? Ő pedig monda nekik: Ez a fajta semmivel sem űzhető ki, csupán könyörgéssel és böjtöléssel.”

Lukács 4:16-21

„És méne Názáretbe, ahol felneveltetett: és beméne, szokása szerint, szombatnapon a zsinagógába, és felállá olvasni. És adák néki az Ézsaiás próféta könyvét; és a könyvet feltárván, arra a helyre nyita, ahol ez volt írva: Az Úrnak Szelleme van énrajtam, mivelhogy felkent engem, hogy a szegényeknek az Evangéliumot hirdessem, elküldött, hogy a töredelmes szívűeket meggyógyítsam, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessek és a vakok szemeinek megnyílását, hogy szabadon bocsássam a lesújtottakat, hogy hirdessem az Úrnak kedves esztendejét. És behajtván a könyvet, átadá a szolganak, és leüle. És a zsinagógában mindenek szemei Őreá voltak függesztve. Ő pedig kezdé hozzájuk szólani: Ma teljesedett be ez az Írás a ti hallástokra.”

Lukács 4:33-36

„És a zsinagógában volt egy tisztátalan ördögi szellemtől megszállt ember, aki fennhangon kiálta, mondván: Ah, mi közünk hozzád názáreti Jézus? Jöttél, hogy elveszíts minket? Ismerlek téged ki vagy: az Istennek ama Szentje! És megdorgálá őt Jézus, mondván: Némulj meg és menj ki ez emberből! És az ördög azt a középre vetvén, kiméne belőle, és nem árta néki semmit. És támada félelem mindenkben, és egymással szólnak és beszélnek vala, mondván: Mi dolog ez, hogy nagy méltósággal és hatalommal parancsol a tisztátalan szellemeknek és kimennek?”

Lukács 4:40-41

„A nap lementével pedig, mindenek, akiknek különféle betegek voltak, Őhöz vittek azokat; Ő pedig mindegyikükre reávetvén kezeit, meggyógyítá őket. Sokakból pedig ördögök is mentek ki, kiáltozván és mondván: Te vagy ama Krisztus, az Isten Fia! De Ő megdorgálván, nem engedé őket szólani, mivelhogy tudták, hogy ő a Krisztus.”

Lukács 6:6-10

„Lőn pedig más szombaton is, hogy Ő a zsinagógába méne és taníta, és vala ott egy ember, akinek a jobb keze sorvadt volt. Az írástudók és farizeusok pedig leselkedének Őutána, ha vajjon gyógyít-e majd szombatnapon, hogy vádat találjanak ellene. Ő pedig tudván azoknak gondolatait, monda a sorvadt kezű embernek: Kelj fel és állj elő! És felkelvén, előállta. Monda azért nékik Jézus: Valamit kérdek tőletek: Szabad-e szombaton jót tenni, vagy rosszat tenni? az életet megtartani, vagy elveszteni? És körültekintve mindnyájukon, monda az embernek: Nyújtsd ki a kezedet! Az pedig úgy cselekedék, és keze oly éppé lett, mint a másik.”

Lukács 6:17-19

„És alámenvén övelők, megállta a síkságon, és az Ő tanítványainak serege és a népnek nagy sokasága egész Júdeából és Jeruzsálemből és Tírusznak és Szidonnak tengermelléki határából, akik jöttek, hogy hallgassák Őt és meggyógyíttassanak betegségeikből. És akik tisztátalan szellemtől gyötrettek, meggyógyulának. És az egész sokaság igyekezik vala Őt illetni: mert erő származék belőle, és mindeneket meggyógyíta.”

Lukács 13:11-17

„És ímé, volt ott egy asszony, akiben betegségnek szelleme volt tizennyolc esztendőől fogva; és meg volt görbedve, és nem tudott teljesen felegyenesedni. És mikor azt látta Jézus, előszólítá, és monda néki: Asszony, feloldattál a te betegségedből! És reá veté kezeit; és azonnal felegyenesedék, és dicsőíté az Istent. Felelvén pedig a zsinagógafő, haragudva, hogy szombatnapon gyógyított Jézus, monda a sokaságnak: Hat nap van, a melyen munkálkodni kell; azokon jöjjetek azért és gyógyíttassatok magatokat, és ne szombatnapon. Felele azért néki az Úr, és monda: Képmutató, szombatnapon nem oldja-e el mindenitek az ő ökrét vagy szamarát a jászoltól, és nem viszi-e itatni? Hát ezt, az Ábrahám leányát, kit a sátán megkötözött ímé tizennyolc esztendeje, nem kellett-e feloldani e kötélből szombatnapon? És mikor ezeket mondta, megszégyenülének mindnyájan, kik magokat néki ellenébe veték; és az egész nép örül vala mind azokon a dicsőséges dolgokon, melyek Őáltala lettek.”

János 5:2-14

„Van pedig Jeruzsálemben a Juhkapunál egy tó, amelyet héberül Bethesdának neveznek. Őt tornáca van. Ezekben feküdt a betegek, vakok, sánták, sorvadtak nagy sokasága, várva a víznek megmozdulását.

Mert időnként angyal szálla a tóra, és felzavará a vizet: aki tehát először lépett bele a víz felzavarása után, meggyógyult, bármilyen betegségben volt. Volt ott egy ember, aki harmincnyolc esztendőt töltött betegségben.

Ezt amint látta Jézus, hogy ott fekszik, és megtudta, hogy már sok idő óta úgy van; monda néki: Akarsz-e meggyógyulni? Felele néki a beteg: Uram, nincs emberem, hogy amikor a víz felzavarodik, bevigyen engem a tóba; és mire én odaérek, más lép be előttem. Monda néki Jézus: Kelj fel, vedd fel a te nyoszolyádat, és járj! És azonnal meggyógyula az ember, és felvevén nyoszolyáját, és jár vala. Aznap pedig szombat vala. Mondának azért a zsidók a meggyógyultnak: Szombat van, nem szabad néked a nyoszolyádat hordanod! Felele nékik: Aki meggyógyított engem, az mondá nekem: Vedd fel a nyoszolyádat, és járj. Megkérdeék azért őt: Ki az az ember, aki mondá néked: Vedd fel a nyoszolyádat, és járj? A meggyógyult pedig nem tudja vala, hogy ki az; mert Jézus félre vonult, sokaság lévén azon a helyen. Ezek után találkozék vele Jézus a templomban, és monda néki: Ímé, meggyógyultál; többé ne vétkezzél, hogy rosszabbul ne legyen dolgod!”

János 9:1-7

„És amint eltávozték, látta egy embert, aki születésétől fogva vak volt. És kérdezték Őt a tanítványai, mondván: Mester, ki vétkezett, ez-e vagy ennek szülei, hogy vakon született? Felele Jézus: Sem ez nem vétkezett, sem ennek szülei; hanem, hogy nyilvánvalókká legyenek benne az Isten dolgai. Nekem cselekednem kell annak dolgait, aki elküldött engem, amíg nappal van: eljön az éjszaka, mikor senki sem munkálkodhatik. Míg e világon vagyok, e világ világossága vagyok. Ezeket mondván, a földre köpe, és az Ő nyálából sárt csinála, és rákené a sarat a vak szeméire, És monda néki: Menj el, mosakodjál meg a Siloám tavában, ami azt jelenti: Küldött. Elméne azért és megmosakodék, és megjöve látva.”

János 10:10

„A tolvaj nem egyébért jön, hanem hogy lopjon és öljön és pusztítson; és azért jöttem, hogy életük legyen, és bővítködjének.”

Apostolok Cselekedetei 10:38

„A názáreti Jézust, mint kené fel Őt az Isten Szent Szellemmel és erővel, aki széjjeljárta jót tévén és meggyógyítván mindeneket, kik az ördög elnyomása alatt voltak; mert az Isten volt Ővele.”

Zsidó 13:8

„Jézus Krisztus tagnap és ma és mindörökké ugyanaz.”

1János 3:8

„Aki a bűnt cselekszi az ördögből van; mert az ördög kezdettől fogva bűnben leledzik. Azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa.”

Máté 10:1

„És előszólítván tizenkét tanítványát, hatalmat ada nékik a tisztátalan szellemek felett, hogy kiűzzék azokat, és gyógyítsanak minden betegséget és minden erőtlenséget.”

Márk 16:15-20

„És monda nékik: Elmenvén e széles világra, hirdessétek az Evangéliumot minden teremtsének. Aki hiszen és megkeresztelkedik, üdvözülni fog; a i pedig nem hiszen, elkárhozik. Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek; új nyelveken szólnak.

Kígyókat vesznek föl; és ha valami halálost isznak, meg nem árt nékik: betegekre vetik kezeiket, és meggyógyulnak. Az Úr azért, minekutána szólott vala nékik, felviteték a mennybe, és üle az Istennek jobbára. Azok pedig kimenvén, prédikálnak mindenütt, az Úr együtt munkálván velük, és megerősítvén az Igét a jelek által, amelyek követik vala. Ámen!”

János 14:12-15

„Bizony, bizony mondom néktek: Aki hisz énbennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, amelyeket én cselekszem; és nagyobbakat is cselekszik azoknál; mert én az én Atyámhoz megyek. És akármit kértek majd az én nevemben, megcselekszem azt, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban. Ha valamit kértek az én nevemben, én megcselekszem azt. Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok.”

Apostolok Cselekedetei 6:8

„István pedig teljes lévén hittel és erővel, nagy csodákat és jeleket cselekszik vala a nép között.”

Apostolok Cselekedetei 8:6-7

„A sokaság pedig egy szívvel-lélekkel figyelmeze azokra, a miket Fülöp mondott, hallván és látván a jeleket, melyeket cselekedék. Mert sokakból, kikben tisztátalan szellemek voltak, nagy hangon kiáltva kimenének; sok gutaütött és sánta pedig meggyógyula.”

Apostolok Cselekedetei 9:33-34

„Talála pedig ott egy Éneás nevű embert, ki nyolc esztendő óta ágyban fekszik vala, ki gutaütött vala. És monda néki Péter: Éneás, gyógyítson meg téged a Jézus Krisztus: kelj föl, vedd meg magad az ágyadat! És azonnal felkele.”

Apostolok Cselekedetei 14:8-10

„És Listrában ül vala egy lábaival tehetetlen ember, ki az ő anyjának méhétől fogva sánta volt, és soha nem járt. Ez hallá Pált beszélni: aki szemeit reá függesztvén, és látván, hogy van hite, hogy meggyógyul, monda nagy fenszóval: Állj fel lábaidra egyenesen! És felszökött és járt.”

Apostolok Cselekedetei 19:11-12

„És nem közönséges csodákat cselekszik vala az Isten Pál keze által: Annyira, hogy a betegekhez is elvivék az ő testéről a keszkenőket, vagy kötényeket, és eltávoznak azoktól a betegségek, és a gonosz szellemek kimenének belőlük.”

Jakab 5:14-16

„Beteg-é valaki köztetek? Hívja magához a gyülekezet véneit, és imádkozzanak felette, megkenvén őt olajjal az Úrnak nevében. És a hitből való imádság megtartja a beteget, és az Úr felsegíti őt. És ha bűnt követett is el, megbocsáttatik néki. Valljátok meg bűneiteket egymásnak és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok: mert igen hasznos az igaznak buzgóságos könyörgése.”

Malakiás 4:2

„És feltámad néktek, akik félitek az én nevemet, az igazságnak napja, és gyógyulás lesz az Ő szárnyai alatt, és kimentek és ugrándoztok, mint a hízlalt tulkok.”

Zsidó 1:1-4

„Minekutána az Isten sok rendben és sokféleképen szólott hajdan az atyáknak a próféták által, ez utolsó időkben szólott nekünk Fia által, akit tett mindennek örökösévé, aki által a világot is teremtette, aki az ő dicsőségének visszatükröződése, és az Ő valóságának képmása, aki hatalma szavával tartja fenn a mindenséget, aki minket bűneinktől megtisztítván, üle a Felségnek jobbára a magasságban, annyival kiválóbb lévén az angyaloknál, amennyivel különb nevet örökölt azoknál.”

Filippi 2:8-10

„És mikor olyan állapotban találtatott mint ember, megalázta magát, engedelmes lévén halálíg, még pedig a keresztfának haláláig. Annakokáért az Isten is felmagasztalá Őt, és ajándékozza néki oly nevet, amely minden név fölött való; Hogy a Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyeieké, földieké és föld alatt valóké.”

Efezus 1:16-23

„Nem szűnöm meg hálát adni tiérettetek, emlékeztvén reátok az én könyörgéseimben; Hogy a mi Urunk Jézus Krisztusnak Istene, a dicsőségnek Atyja adjon néktek bölcsességnek és kijelentésnek Szellemét az Ő megismerésében; És világosítsa meg értelmetek szeméit, hogy tudhassátok, hogy mi az Ő elhívásának a reménysége, mi az Ő öröksége dicsőségének a gazdagsága a szentek között, És mi az Ő hatalmának felséges nagysága irántunk, akik hiszünk, az Ő hatalma erejének ama munkája szerint, amelyet megmutatott a Krisztusban, mikor feltámasztotta Őt a halálból, és ültette Őt a maga jobbára a mennyekben. Magasan minden fejedelemség és hatalmasság és erő és uraság és minden név fölé, mely neveztetik nemcsak e világon, hanem a következőben is: És mindeneket vetett az Ő lábai alá, és Őt tette mindeneknek föltötte az anyaszentegyháznak fejévé, mely az Ő teste, teljessége Őnéki, a ki mindeneket betölt mindenekkel.”

János 16:23-24

„És azon a napon nem kérdeztek majd engem semmiről. Bizony, bizony mondom néktek, hogy amit csak kérni fogtok az Atyától az én nevemben, megadja néktek. Mostanáig semmit sem kértetek az Atyától az én nevemben: kérjétek és megkapjátok, hogy a ti örömetek teljes legyen.”

Márk 16:15-18

„És monda nékik: Elmenvén e széles világra, hirdessétek az Evangéliumot minden teremtésnek. Aki hiszen és megkeresztelkedik, üdvözülni fog; aki pedig nem hiszen, elkárhozik. Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek; új nyelveken szólnak. Kígyókat vesznek föl; és ha valami halálost isznak, meg nem árt nékik: betegekre vetik kezeiket, és meggyógyulnak.”

János 14:13-14

„És akármit kértek majd az én nevemben, megcselekszem azt, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban. Ha valamit kértek az én nevemben, én megcselekszem azt.”

Apostolok Cselekedetei 3:1-16

„Péter és János pedig együtt mennek vala fel a templomba az imádkozásnak órájára, kilencre. És hoznak vala egy embert, ki az ő anyjának méhétől fogva sánta volt, kit minden nap le szoktak tenni a templom kapujánál, melyet Ékesnek neveznek, hogy kérjen alamizsnát azoktól, akik bemennek a templomba. Ez mikor látta, hogy Péter és János a templomba akarnak bemenni, kére őtőlük alamizsnát. Péter pedig mikor szeméit reá vetette Jánossal egyben, monda: Nézz mireánk! Az annakokáért figyelmez vala reájok, remélvén, hogy valamit kap tőlük. Péter pedig monda: Ezüstöm és aranyam nincsen nékem; hanem amim van, azt adom néked: a názáreti Jézus Krisztus nevében, kelj fel és járj! És őt jobbkezénél fogva felemelé, és azonnal megerősödének az ő lábai és bokái. És felszökvén, megállta és jár vala és beméne ő velük a templomba, járkálva és szökdelve és dicsérve az Istent. És látá őt az egész nép, hogy jár és dicséri az Istent: És megismerék őt, hogy ő volt az, aki alamizsnáért ült a templomnak Ékeskapujában; és megtelének csodálkozással és azon való álmélnodással, ami történt vala vele.

Mikor pedig ragaszkodék Péterhez és Jánoshoz az a sánta, aki meggyógyult, az egész nép álmélkodva összefuta hozzájuk a tornácba, mely Salamonénak nevezetik. Mikor pedig ezt látta Péter, monda a népnek: Izrael férfiai, mit csodálkoztok ezen, vagy mit néztek mireánk, mintha tulajdon erőnkkel vagy istenfélelmünkkel cselekedtük volna azt, hogy az járjon?

Az Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak Istene, a mi atyáinknak Istene megdicsőítette az ő Fiát, Jézust, kit ti elárulátok, és megtagadátok Pilátus előtt, noha ő úgy ítélte, hogy elbocsátja. Ti pedig azt a szentet és igazat megtagadátok és kívánátok, hogy a gyilkos ember bocsáttassék el néktek, az életnek fejedelmét pedig megölétek; kit az Isten feltámasztott a halálból, minek mi vagyunk bizonyágai. És az Ő nevében való hit által erősítette meg az Ő neve ezt, akit láttok és ismertek; és a hit, mely Őáltala van, adta néki ezt az épséget mindnyájan a ti szemetek láttára.”

Apostolok Cselekedetei 4:1-8, 23-24, 29-30

„Míg ők azonban a néphez szólottak, odaléptek hozzájuk a papok és a templom felügyelője és a sadduceusok, neheztelve amiatt, hogy ők a népet tanítják, és hirdetik a Jézusban a halálból való feltámadást; És rájuk veték kezüket, és veték őket őrizet alá másnapig, mert már este volt. Sokan hittek pedig azok közül, akik hallgatók az Igét; és lón a férfiak száma mintegy ötezer. Lón pedig, hogy másnapra egybegyűlének azoknak fejei, vénei és írástudói Jeruzsálemben. És Annás, a főpap, és Kajafás és János és Sándor, és akik csak főpapi nemzetségbeliek voltak. És mikor őket a középre állaták, tudakozzák vala: Micsoda hatalommal, vagy micsoda név által cselekedteték ti ezt? Akkor Péter, Szent Szellemmel megtelve, monda nékik: Népnek fejedelmei és Izraelnek vénei!...

Mikor pedig elbocsáttattak, menének az övéikhez, és elbeszélék, amiket a főpapok és a vének mondtak nékik. Ezek pedig mikor hallották, egy szívvel-lélekkel felelnek szavukat az Istenhez, és mondának: Urunk, te vagy az Isten, ki teremtetted a mennyet és a földet, a tengert és minden azokban levő dolgot....

Most azért, Urunk, tekints az ő fenyegetéseikre: és adjad a Te szolgálóidnak, hogy teljes bátorsággal szólják a Te beszédedet, a Te kezdet kinyújtván gyógyításra; és hogy jelek és csodák történjenek a Te szent Fiadnak, a Jézusnak neve által.”

Máté 18:18-19

„Bizony mondom néktek: Amit megkötök a földön, a mennyben is kötve lesz; és amit megoldotok a földön, a mennyben is oldva lesz. Ismét, mondom néktek, hogy ha ketten közületek egy akaraton lesznek a földön minden dolog felől, amit csak kérnek, megadja nékik az én mennyei Atyám.”

Márk 11:22-26

„És Jézus felelvén, monda nékik: Legyen hitetek Istenben. Mert bizony mondom néktek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj fel és ugorjál a tengerbe! és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond, megtörténik, meglesz néki, amit mondott. Azért mondom néktek: Amit csak kértek imádságotokban kértek, higgyétek, hogy mindazt megnyertétek, és meglészen néktek. És mikor imádkozva megállotok, bocsássátok meg, ha valaki ellen valami panaszotok van; hogy a ti mennyei Atyátok is megbocsássa néktek a ti vétkeiteket. Ha pedig ti meg nem bocsátotok, a ti mennyei Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket.”

Róma 4:17

„Amint meg van írva, hogy sok nép atyjává tettelek téged. Az előtt, az Isten előtt, akiben hitt, aki a holtakat megeleveníti, és azokat, amelyek nincsenek, előszólítja mint meglévőket.”

Róma 4:19-21

„És hitében erős lévén, nem gondolt az ő már elhalt testére, mintegy százesztendőös lévén, sem Sárának elhalt méhére;

Az Istennek ígéretében sem kételkedett hitetlenséggel, hanem erős volt a hitben, dicsőséget adván az Istennek, és teljesen elhitte, hogy amit Ő ígért, meg is cselekedheti.”

Róma 10:17

„Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéje által.”

1Timóteus 6:12

„Harcold meg a hitnek szép harcát, nyerd el az örök életet, amelyre hívatattál, és szép vallástétellel vallást tettél sok bizonyosság előtt.”

Zsidó 11:1, 6

„A hit pedig a reménylett dolgoknak valósága, és a nem látott dolgokról való meggyőződés....Hit nélkül pedig lehetetlen Istennek tetszeni; mert aki Isten elé járul, hinnie kell, hogy Ő létezik és megjutalmazza azokat, akik Őt keresik.”

1János 5:4-5

„Mert mindaz, ami az Istentől született, legyőzi a világot; és az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk. Ki az, a ki legyőzi a világot, ha nem az, aki hiszi, hogy Jézus az Isten Fia?!”

1Khorintus 3:16

„Nem tudjátok-é, hogy ti Isten temploma vagytok, és az Isten Szelleme lakozik bennetek?”

Róma 8:2

„Mert a Jézus Krisztusban való élet szellemének törvénye megszabadított engem a bűn és a halál törvényétől.”

1János 4:4

„Ti az Istentől vagytok fiacskáim, és legyőztétek azokat; mert nagyobb Ő, aki bennetek van, mint az, aki e világban van.”

Róma 8:11

„De ha Annak a Szelleme lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halálból, ugyanaz, aki feltámasztotta Krisztus Jézust a halálból, megeleveníti a ti halandó testeiteket is az Ő tibennetek lakozó Szelleme által.”

Filippi 2:13

„Mert Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a cselekvést jókedvéből.”

Jakab 4:7

„Vessétek hát alá magatokat az Istennek; álljatok ellen az ördögnek, és elfut tőletek.”

2Timóteus 1:7

„Mert nem félelem szellemét adott nekünk az Isten; hanem erőnek és szeretetnek és józanságnak szellemét.”

Zsidó 2:14-15

„Mivel tehát a gyermekek testből és vérből valók, Ő is hasonlatosképpen részese lett azoknak, hogy a halál által megsemmisítse azt, a kinek hatalma van a halálon, tudniillik az ördögöt, és megszabadítsa azokat, akik a haláltól való félelem miatt teljes életükben rabok voltak.”

Róma 6:14

„Mert a bűn tirajtatok nem uralkodik; mert nem vagytok törvény alatt, hanem kegyelem alatt.”

Máté 4:4

„Ő pedig felelvén, monda: Meg van írva: Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden Igével, amely Istennek szájából származik.”

Máté 8:16

„Az est beálltával pedig sok ördögöt vittek hozzá, és egy szóval kiűzé a tisztátalan szellemeket, és meggyógyít vala minden beteget;”

János 1:1, 14

„Kezdetben vala az Ige, és az Ige vala az Istennél, és Isten vala az Ige. ...

És az Ige testté lett és lakozék miközzöttünk és láttuk az Ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, aki teljes volt kegyelemmel és igazsággal.”

János 15:7

„Ha énbennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjetek, amit csak akartok, és meglesz az néktek.”

Zsoltár 107:20

„Kibocsátá az Ő Igéjét és meggyógyítá őket, és megmenté őket a pusztulástól.”

Ézsaiás 55:11

„Így lesz az én Igém, amely számból kimegy, nem tér hozzám üresen, hanem megcselekszi, amit akarok, és áldott lesz ott, ahová küldöttem.”

Zsidó 4:14-16

„Lévén annakokáért nagy főpapunk, aki áthatolt az egeken, Jézus, az Istennek Fia, ragaszkodjunk hitvallásunkhoz. Mert nem olyan főpapunk van, aki nem tudna megindulni gyarlóságainkon, hanem aki megkísértetett mindenkben, hozzánk hasonlóan, kivéve a bűnt. Járuljunk azért bizodalommal a kegyelem királyi székéhez, hogy irgalmasságot nyerjünk és kegyelmet találjunk; a szükség idején segítséget kapjunk.”

Zsidó 10:23

„Ragaszkodjunk a reménység hitvallásához tántoríthatatlanul, mert hű az, aki az ígéretet tette.”

Zsidó 10:35-36

„Ne dobjátok el hát bizodalmatokat, melynek nagy jutalma van. Mert békességes túrésre van szükségetek, hogy az Isten akaratát cselekedvén, elnyerjétek az ígéretet.”

Filemon 1:6

„Hogy a te hitedben való közösség hathatós legyen, a Krisztus ügyében, minden bennetek levő jónak megismerése által.”

Jelenések 12:11

„És ők legyőzték azt a Bárány vééréért, és az ő bizonyágtételüknek beszédéért; és az ő életüket nem kímélték mind halálig.”

Zsoltár 103:3-5

„Aki megbocsátja minden bűnödöt, meggyógyítja minden betegségedet. Aki megváltja életedet a koporsótól; kegyelemmel és irgalmassággal koronáz meg téged. Aki jóval tölti be a te ékességedet, és megújul a te ifjúságod, mint a sasé.”

5Mózes 28:1-35

„Ha pedig szorgalmasan hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára, és megtartod és teljesíted minden Ő parancsolatát, amelyeket én parancsolok ma néked: akkor e földnek minden népénél feljebbvalóvá tesz téged az Úr, a te Istened; És reád szállanak mind ez áldások, és megteljesednek rajtad, ha hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára. Áldott leszel a városban, és áldott leszel a mezőben. Áldott lesz a te méhednek gyümölcse és a te földednek gyümölcse, és a te barmodnak gyümölcse, a te teheneidnek fajzása és a te juhaidnak ellése. Áldott lesz a te kosarad és a te sütő tekenőd. Áldott leszel bejöttödben, és áldott leszel kimentedben. Az Úr megszalasztja előtted a te ellenségeidet, akik reád támadnak; egy úton jönnek ki reád, és hét úton futnak előled. Áldást parancsol melléd az Úr a te csüreidben és mindenben, amire ráteszed kezedet; és megáld téged azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ad néked. Az Úr felkészít téged magának szent néppé, a miképpen megesküdt néked, ha megtartod az Úrnak, a te Istenednek parancsolatait, és az Ő útjain jársz.

És megéri majd a földnek minden népe, hogy az Úrnak nevéből neveztesd, és félnek tőled. És bővölködővé tesz téged az Úr minden jóban: a te méhednek gyümölcsében, a te barmodnak gyümölcsében és a te földednek gyümölcsében, azon a földön, amely felől megesküdt az Úr a te atyáidnak, hogy néked adja azt. Megnyitja néked az Úr az Ő drága kincsházát, az eget, hogy esőt adjon a te földednek alkalmas időben, és megáldja kezdednek minden munkáját, és kölcsönt adsz sok népnek, te pedig nem veszel kölcsönt.

És fejjé tesz téged az Úr és nem farkká, és mindinkább feljebbvaló leszel és nem alábbvaló, ha hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek parancsolataira, amelyeket én parancsolok ma néked, hogy tartsd meg és teljesítsd azokat; És ha el nem térsz egyetlen Igétől sem, a melyeket én parancsolok néktek, se jobbra, se balra, járván idegen istenek után, hogy azokat tiszteljétek.

Ha pedig nem hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára, hogy megtartsad és teljesítsd minden parancsolatát és rendelését, amelyeket én parancsolok ma néked: reád jönnek mind ez átkok, és megteljesednek rajtad: Átkozott leszel a városban, és átkozott a mezőn. Átkozott lesz a te kosarad és a te sütő tekenőd. Átkozott lesz a te méhednek gyümölcse és a te földednek gyümölcse, a te teheneidnek fajzása és a te juhaidnak ellése. Átkozott leszel bejöttödben, és átkozott leszel kimentedben. Bocsát az Úr te reád átkot, bomlást és romlást mindenben, amit kezdesz vagy cselekszel; mígnem eltöröltetel és mígnem gyorsasággal elveszesz a te cselekedeteidnek gonoszsága miatt, amelyekkel elhagytál engem.

Hozzád ragasztja az Úr a döghalált, mígnem elemészt téged arról a földről, amelyre bemegy, hogy bírjad azt. Megver téged az Úr szárazbetegséggel hidegleléssel, gyullasztó és izzasztó betegséggel, aszályal, szárazsággal és ragyával; és üldöznek téged, mígnem elveszesz. Eged, amely fejed felett van, rézzé, a föld pedig, amely lábad alatt van, vassá válik. Az Úr eső helyett port és hamut ad a te földedre; az égből száll reád, mígnem elpusztulsz.

Az Úr megszalaszt téged a te ellenségeid előtt; egy úton mégy ki őreá, és hét úton futsz előtte, és a föld minden országának rettentésére leszel. És eledelévé lesz a te holttested az ég minden madarának és a föld vadainak, és nem lesz, aki elűzze azokat.

Megver téged az Isten Egyiptomnak fekélyével, és süllyel, varral és viszketegséggel, a melyekből ki nem gyógyíttatható. Megver téged az Úr tébolyodással, vaksággal és elmezavarodással; És tapogatni fogsz délben, amint tapogat a vak a sötétségben; és szerencsétlen leszel a te útjaidban, sőt elnyomott és kifosztott leszel minden időben, és nem lesz, aki megszabadítson. Feleséget jegyzesz magadnak, de más férfi hál azzal; házat építesz, de nem lakol benne; szőlőt ültetsz, de nem veszed annak hasznát.

A te ökröd szemed előtt vágatik le, és nem eszel abból; a te szamarad elragadtatik előled, és nem tér vissza hozzád; a te juhaid ellenségeidnek adatnak, és nem lesz, aki megszabadítson. A te fiaid és leányaid más népnek adatnak, és a te szemeid néznek és epekednek utánuk egész napon, és nem lesz erő a te kezekben. A te földednek gyümölcsét, és minden fáradságos szerzeményedet oly nép emészti fel, amelyet nem ismertél, sőt elnyomott és megnyomorított leszel minden időben. És megtébolyodol a látványtól, amelyet látni fognak a te szemeid. Megver téged az Úr gonosz kelésekkel a te térdeiden és combjaidon, amelyekből ki nem gyógyíttatható, talpadtól fogva a koponyádig. Az Úr elvisz téged és a te királyodat, akit magad fölé emelsz, oly nép közé, amelyet nem ismertél sem te, sem a te atyáid; és szolgálni fogsz ott idegen isteneket: fát és követ. És iszonyattá, példabeszéddé és gúnyá leszel minden népnél, amelyek közé elűz téged az Úr. Sok magot viszel ki a mezőre, de keveset takarsz be, mert felemészti azt a sáska.”

5Mózes 28:58-61

„Hogyha meg nem tartod és nem teljesíted e törvény minden Igéjét, amelyek meg vannak írva e könyvben, hogy féljed e dicsőséges és rettenetes nevet, az Úrét, a te Istenedét: Csudálatosakká teszi az Úr a te csapásaidat, és a te magodnak csapásait: nagy és maradandó csapásokká, gonosz és maradandó betegségekké. És reád fordítja Egyiptomnak minden nyavalyáját, amelyektől irtóztál vala, és hozzád ragadnak azok. Mindazt a betegséget és mindazt a csapást is, a melyek nincsenek megírva e törvénynek könyvében, reád rakja az Úr, míglen kipusztulsz.”

Galata 3

„Óh balgatag Galáciabeliek, kicsoda ígézett meg titeket, hogy ne engedelmeskedjétek az igazságnak, kiknek szemei előtt a Jézus Krisztus úgy íratott le, mintha ti köztetek feszítettet volna meg? Csak azt akarom megtudni tőletek: a törvény cselekedeteiből kaptátok-e a Szellemet, avagy a hit hallásából? Ennyire esztelenek vagytok? Amit Szellemben kezdtek el, most testben fejeznétek be? Annyit szenvedtetek hiába? ha ugyan hiába. Annakokáért, aki a Szellemet szolgáltatja néktek, és hatalmas dolgokat tesz közöttetek, a törvény cselekedeteiből, vagy a hit hallásából cselekeszi-é? Miképpen Ábrahám hitt az Istennek, és tulajdoníttatott néki igazságul. Értsétek meg tehát, hogy akik hitből vannak, azok az Ábrahám fiai. Előre látván pedig az Írás, hogy Isten hitből fogja megigazítani a pogányokat, eleve hirdette Ábrahámnak, hogy: Te benned fognak megáldatni minden népek. Ekként a hitből valók áldatnak meg a hívő Ábrahámmal. Mert akik törvény cselekedeteiből vannak, átok alatt vannak; minthogy meg van írva: Átkozott minden, aki meg nem marad mindazokban, amik megíratnak a törvény könyvében, hogy azokat cselekedje.

Hogy pedig a törvény által senki sem igazul meg Isten előtt, nyilvánvaló, mert az igaz ember hitből él. A törvény pedig nincs hitből, hanem a mely ember cselekszi azokat, élni fog azok által. Krisztus váltott meg minket a törvény átkától, átokká levén érettünk; mert meg van írva: Átkozott minden, aki fán függ: Hogy az Ábrahám áldása Krisztus Jézusban legyen a pogányokon, hogy a Szellem ígérését elnyerjük hit által.

Atyámiai! ember szerint szólok. Még egy ember által hitelesített végrendeletet sem lehet érvényteleníteni, sem ahhoz hozzátenni. Az ígéretek pedig Ábrahámnak adattak és az ő magvának. Nem mondja: És a magvaknak, mint sokról; hanem mint egyről. És a te magodnak, aki a Krisztus.

Ezt mondom pedig, hogy a kötést, melyet Isten először megerősített a Krisztusra nézve, a négyszázharminc esztendő múltán keletkezett törvény nem teszi erőtlenné, hogy megsemmisítse az ígéretet. Mert ha törvényből van az örökség, akkor többé nem ígéretből; Ábrahámnak pedig ígéret által ajándékozta azt az Isten.

Mi tehát a törvény? A törvényszegések miatt toldották meg vele az ígéretet, amíg eljön a Mag, akinek tétetett az ígéret; rendeltetvén angyalok által, közbenjáró kezében. A közbenjáró pedig nem egyhez tartozik, Isten ellenben egy. A törvény tehát az Isten ígérétei ellen van-é? Távol legyen! Mert ha olyan törvény adatott volna, amely képes megeleveníteni, valóban a törvényből volna az igazság. De az Írás mindent bűn alá rekesztett, hogy az ígéret Jézus Krisztusban való hitből adassék a hívőknek.

Minekelőtte pedig eljött a hit, törvény alatt őriztettünk, egybezárva az eljövendő hit kinyilatkoztatásáig. Ekként a törvény Krisztusra vezérlő mesterünké lett, hogy hitből igazuljunk meg. De minekutána eljött a hit, nem vagyunk többé a vezérlő mester alatt. Mert mindnyájan Isten fiai vagytok a Krisztus Jézusban való hit által. Mert akik Krisztusba keresztelkedtetek meg, Krisztust öltöztétek fel. Nincs zsidó, sem görög; nincs szolga, sem szabad; nincs férfi, sem nő; mert ti mindnyájan egyek vagytok a Krisztus

Jézusban. Ha pedig Krisztuséi vagytok, tehát az Ábrahám magva vagytok, és ígéret szerint örökösök.”

Az 5Mózes 28:61-ben olvashatjuk: „mindazt a betegséget, és mindazt a csapást is, amelyek nincsenek megírva e törvénynek könyvében, reád rakja az Úr, míglen kipusztulsz.”

Ez az Ige azért nagyon fontos, mert az előzőekben felolvastuk azt a 11 fajta betegségcsoportot, amelyet megemlít az Ige. Itt viszont azt mondja az Írás, hogy: „mindazt a betegséget, és mindazt a csapást, amelyek nincsenek megírva e törvénynek könyvében” - tehát az összes betegségről van szó.

Ezért tehát azt mondhatod, hogy: *az én betegségem*, ami legyen bármi - lehet rákbetegség, lehet mentális betegség, és lehet bármi egyéb -, tehát bármilyen betegséged is van, *az a törvény átka alá tartozik*.

A Galata 3:13-14-ben pedig olvashatjuk, hogy Jézus Krisztus megváltott minket ez alól az átok alól:

Galata 3:13-14

„Krisztus váltott meg minket a törvény átkától, átokká levén érettünk; mert meg van írva: Átkozott minden, aki fán függ: Hogy az Ábrahám áldása Krisztus Jézusban legyen a pogányokon, hogy a Szellem ígését elnyerjük hit által.”

Ezért azt szeretnénk, ha a betegségeddel kapcsolatban megtennéd rendszeresen a következő megvallásokat.

Visszatérve tehát 5Mózes 28:61-re, a következőt kell mondanod:

Az én betegségem – és megnevezed a betegségedet -, **a törvény átka alá tartozik!**

A következő mondatod pedig az kell, hogy legyen, hogy: **a Galata 3:13-ban pedig az van írva, hogy Krisztus megváltott engem a törvény átka alól!**

Ezért a harmadik mondatod ez kell, hogy legyen: **ezért az én betegségem többé nem létezik, mert nem vagyok átok alatt!**

Legyen ez vérbetegség, legyen ez fekély, vagy bármi más - hiszen minden betegség a törvény átka alá tartozik. Ezért meg kell vallanod a *Galata 3:13* Igéjét, és ezt az Igét újra és újra és újra meg kell hallgatnod - és utána jelentsd ki: **nekem már nincs többet ez a betegségem!**

Meg kell tehát támadnod a betegségedet a száddal, a nyelveddel, a kimondott szavaiddal!

A *Márk 11:23* Igéje szerint pedig el kell *hinned*, hogy amit kérsz az Úrtól, azt meg is kapod!

IPéter 2:24 szerint *már meggyógyultál* Jézus Krisztus sebeivel!

Tehát: ha te már akkor megkaptad a gyógyulásodat, vagyis már akkor meggyógyultál, akkor én most is egészséges vagyok.

Amikor ezt az ördögnek elmondod, az ördög így fog válaszolni: *de hiszen nézzél a testedre, hát nem vagy egészséges!*

És most nagyon fontos, hogy te mit válaszolsz! Nem azt fogod mondani az ördögnek, hogy te már valóban meggyógyultál, hanem azt fogod neki válaszolni, hogy: *hiszem, ördög, hogy én már elfogadtam a gyógyulásomat Isten Igéjének megfelelően! Hiszen Isten Igéje szerint Jézus Krisztus sebei által meggyógyultam, és ezért vagyok egészséges!*

A megvallás lényege ott van, hogy Isten Igéjét vallod meg hittel a szívedben.

Róma 10:8

„De mit mond? Közel hozzád az Ige, a szádban és a szívedben van: azaz a hit beszéde, a melyet mi hirdetünk.”

Látjátok tehát, hogy nagyon fontos, amit ti kimondotok a szátokkal!

Ahogy látjátok: *a beszéd a szádban és a szívedben van* - hiszen a saját szavaiddban sokkal inkább hiszel, mint bárki más szavaiban.

Látjátok: *a szádban, és a szívedben*.

Hogy tudod a szívedbe tenni a beszédet, Isten beszédét, Isten Igéjét? Az által, ha hallgatod ezeket az Igéket újra, újra és újra, és megint újra!

És ezt követően - mikor a szívedben van már ez az igazság -, meg kell vallanod a száddal.

És ha először a fejedben a teljes gondolatrendszered ellenáll, ellenkezik is vele, ne foglalkozz vele! A szívedbe helyezd Isten Igéjét, és miután a szívedben *gyökeret vert*, utána, ha csak egyszer is kimondod, megkapod a valóságát.

Hiszen a szánkkal hit által tudjuk előhívni azokat a dolgokat valóságba, amelyek nem léteznek.

Hiszen amíg valami még nincs meg a számodra, addig *hinned* kell, hogy megkapod, és a hit által történő megvallásodon keresztül fogod valóságba megkapni.

Hiszen ha már meggyógyultál - a fizikai tested valóságában -, akkor nincs szükséged arra, hogy elhiggyed, hogy meggyógyulsz, hiszen akkor az már valóság a te számodra. Ha már kinyilvánult a gyógyulás a testedben, akkor egyszerűen csak meg kell köszönnöd az Úrnak ezt a valóságot.

Ezek a megvallások, és ez a hit, amelyet megtanulhatsz, nagyon fontos, hogy még mielőtt az ördög jön, és megpróbálja a hitedet, már a szívedben gyökeret verjen, és működjenek a számodra.

Nagyon sok-sok évvel ezelőtt elkezdtem a megvallásaimat megtenni, és hosszú-hosszú évek során ez tettem, míg kiépült a hit a szívemben - és ha az ördög jön, és megteszteli, hogy mit hiszek, pontosan ellen tudok állni Isten Igéjével.

A Bibliaiskolánkban kötelező volt minden nap mindenki számára a 91. zsoltárt hangosan végigolvasni. Ez adott védelmet a tanulóknak a balesetekkel szemben, és természetesen nem akarták a Bibliaiskolában, hogy bármelykőnkkel baleset történjen.

Tehát ahogy mondja az Ige: *„közel van hozzád a beszéd, a szádban és a szívedben van.”*

A szívedben meggyökerezik Isten Igéje, és ahogy kimondod a száddal - ez az, amit meg fogsz kapni. És amikor az ellenség támadásai jönnek, akkor ellen tudsz állni.

A 91. zsoltárt fogjuk felolvasni a Bibliából, amely teljes védettséget nyújt az életed folyamán az ördög támadásaival szemben.

Zsoltár 91

„Aki a Felségesnek rejtekében lakozik, a Mindenhatónak árnyékában nyugszik az. Azt mondom az Úrnak: Én oltalmam, váram, Istenem Őbenne bízom! Mert Ő szabadít meg téged a madarásznak töréből, a veszedelmes dögvésztől. Tollaival fedez be téged, és szárnyai alatt léssen oltalmad; pajzs és páncél az Ő hűsége. Nem félhatsz az éjszakai ijesztéstől, a repülő nyíltól nappal; A dögvésztől, amely a homályban jár; a döghaláltól, amely délben pusztít. Elesnek mellőled ezren, és jobb kezed felől tízezren; és hozzád nem is közelít. Bizony szemekkel nézed és meglátod a gonoszoknak megbüntetését! Mert azt mondtad te: Az Úr az én oltalmam; a Felségest választottad a te hajlékoddá: Nem illet téged a veszedelem, és csapás nem közelget a sátorodhoz; Mert az Ő angyalainak parancsolt felőled, hogy őrizzenek téged minden utadban. Kézen hordoznak téged, hogy meg ne üssed lábadat a kőbe. Oroszlánon és áspiskígyón jársz, megtaposod az oroszlánkölyköt és a sárkányt. Mivelhogy ragaszkodik hozzám, megszabadítom őt, felmagasztalom őt, mert ismeri az én nevemet! Segítségül hív engem, ezért meghallgatom őt; vele vagyok háborúságában: megmentem és megdicsőítem őt. Hosszú élettel elégítem meg őt, és megmutatom néki az én üdvösségemet.”

Ézsaiás 49:15-16

„Hát elfeledkezhetik-é az anya gyermekéről, hogy ne könnyörüljön méhe fián? És ha elfeledkeznének is ezek: én terólad el nem feledkezem. Ímé, az én markaimba metszettek fel téged, kőfalaid előttem vannak szüntelen.”

Ézsaiás 54:7-8

„Egy rövid szempillantásig elhagytalak, és nagy irgalmassággal egybegyűjtlek; Búsulásom felbuzdultában elrejtém orcámat egy pillantásig előled, és örök irgalmassággal könnyörülök rajtad; ezt mondja megváltó Urad.”

Amikor elkezdtem a megvallásaimat, az életemnek azon szakaszában voltam, amikor megvolt a lehetőségem rá, hogy megbetegedjek. De ellenálltam a betegségeknek a megvallásaimmal - a számmal tettem meg a megvallásokat.

Ahogy az évek teltek, egyre kevesebb volt a lehetőségem. Az ördög megtanulta, hogy én az Isten Igéjét a szívembe építettem föl, és ezért már nem is próbálkozott, mert megtudta, hogy velem nem lehet.